

4
Finken

neue in weiß
spezial
Jäger Jötko.

Zbirka.

V tem zvesku se nahajajo vse pesmi in voščila,
kvar sem jih kdaj sestavil, oziroma spisal. Nahajajo
se po vrsti, kakor so bile sestavljene.

Ljubnik 23. I. 1935.

Jager Josko.

Zbirka pesmi in voščil,
katere sam sem naredil.

Jager Josko

zbeslo.

Pa čeprav, četudi,
so časi bilo hudi
kljub temu jaz vesel
bom pesmi vedno pel.

Jager Josko.

Alfred

Ich bin wieder in der Stadt und habe
den von dir erhaltenen Brief bekommen.
Es ist mir sehr lieb, dass du
sich für mich interessierst.
Alfred 23. 11. 1872

Alfred
Lieber Alfred

Ich habe den Brief
von dir erhalten und
bin sehr dankbar.
Alfred

1. Pijanček.

Kdo je še pijanček majhen bil,
 vodo še prav rad je pil.
 Zdaj pa noče nič tako
 zdravo mu je kč od jere vslo,
 ker zdaj pije vino in pivo, stupa,
 ki v srce mu daje le obupa.

2. Majnik

Glavček perček cvetice budi.
 Pa še majnik mi tudi sbudi.
 V maju so cvetice,
 in tudi mile ptice,
 ki pojejo lquo,
 ter veselijo nbo.
 Angelci nad nbo

4.
1
Lepe pesmi pojejo
Bogu čast dajejo.

3. Noč in dan.

Čez plan se vali dan,
Vojkoval se je to nočjo,
in smagal je nad njo.
A noč je spet prikitela,
vso moč je dnevu vrda.
In dan čez plan beži,
lunca glasno se smeji
ku urno dan tako beži.

4. Veverica.

Oj ti veverica,
si urna kakor ptica.
Le lovec pride, tihčeš
v smrečja tja, kjer ti gnerdiš.
Mladice tam si igrališ
kateri pridno odrediš.

5. P. rimi.

Ta beli smrečje pada dol,
ise belo je polje in gore.
Le ptičice so žalostne
ker smrečno jina je gnerdica.

Ti beli smrečje le nehaj,
da kelen, topel boše gaj,

ker ptičice so žalostne,
da karnečeno je gnidece

že snežec mesti je nehal,
ker rime se je vsakdo bal,
Zdaj ptičice prepjevajo,
po jablanik ržolevajo.

6. Pomladi.

Čez gore, ravnine
in hribe doline
razlega se glas:
pomladanski je čas!

Pod goro cvetice
dehtiče cveto
in ptičice perke
jim pesmi pejo.

In ravnice v risave	Ka njive in travniki
je glasno rapel,	že rešene
da vsaki naj človek	promladi prekrasne
rdaj bil bi vesel.	se vsi veseli.

7. Poletje.

Poletje vroče prikrchoče
 k nam v deželo Štajersko.
 A tu počaka kratak čas,
 ker kmalu pojde spet od nas.

Solnce vroče, prijekajoče
 dol k nebu nas se budi.
 A skrijanček v hladni senci
 rajsko, lepo si vrgoli.

8. Vijolica.

Vijolica pred maja
 v bližini grma se nakaja.
 Pahati ravnice rad bi jo pokrili,
 da tem laže bi jo umorili.
 A vijolica ponirna
 pri rusmi vsokovirna
 trobenta glasno v svet:
 „Mladina prvinik let
 rojdenja pravi svet.“

9. Kmetški stan.

Kmetški stan,
 težaven stan
 od vseh težav
 je okovan.

Je vina mnogo na kmetih
 in podov polno v kletih.
 a kaj pomaga,
 če kupca ni.

Živine mnogo je v vasih,
kokoši, pišanje polno v hlevih
u rjalostno je to
parces hudo,
ne gre v denar
le nekaj kupi še mesar.

Ždaj pra peči če ni pes,
da je kmit obupan vs.

Kaj pra v trgovini?

Vse je še po stari ceni.

Zato gospod se nič ne zmeni.

Darbi pra tako po še visoki,
kakor pišjega neba ploki.

10. Kje je lepo?

V mestu ni lepo,
tam je mnogo prahu.

V prahu ni lepo,
tam se plini križajo.

Na morju ni lepo,
tam se ladje potapljajo.

Na peroti ni lepo,
tam krave boljšo.

Le v nebesih je lepo,
pri Bogu pamemu.

11. Ob pimi.

Le pima prihaja
hud mraz, nos obdaja.

Vse ptice premile
so kar protihnile.

Hud sever pozihaja,
dar stočič naš Miha.

Kdaj sneg se usiplje
in meto naprej.

12. Voščilo.

Vetrič iz daljave
nosi vam porokave,
Kerino dolgo let
vam veli rivet.

Tud oblaki se hitijo
in veselja vam šelijo.
Da ga imdi bi povsod
to, vam daj preljubi Bog.

Jaz pa vošim vse najboljši.
Kakor je rekel oni, ki je rivet
do svoje smrti, svoji tedi:

Za vas god,
Bog vam prečo
daj v en pod.

To vam vošči
dobro snan
a neimenovan.

13. Vse je puzrino.

Vse je polje belo
nič ni veči veselo.

Samo beli sneg
pokriva gorski breg.

Grdita sever krije
sneg pa vse pokrije.

Zdaj pa panke izpad' streh
pa hajdi na posedov breg.

14. Miklavčeva.

Zutri god ima svet Nikolaj,
marsikomu bo prinesel kaj.

Čehov mnogo in Bouloni
lani dobil je naš Tone.

Kdor prav rad moli

Miklavč ne porabi ga nikoli

Kdor uboga rad

obdaruje ga prav rad.

Kdor pa rad je len,
 šibo mu prinese,
 da je v njo tepen.
 Kdor pa pridno se uči
 šolskih se dobi peči.
 Kričati se bodo krikotali,
 ko senike bodo v koše djali.

15. Opsanje.

Ledena skorja pokriva
 jezersko površje.
 Na njej se vesdjo uriva.
 Fantov pet se pbralo je
 na led gredo juhe.
 Takole govori jim Blaž
 Ladrsa prvi pe Tomaž.

Drugi pa naj Miha bo,
 mislim, da je prav tako.
 Potem še Tonček in ti joži,
 če se priden loši.

Škabo se porošne Miha. -

A komaj pride do sredine,
 pod njim razpoka dolga pine.
 Prestrašen kdaj kriči Tomaži:

"Daj mi prvo pučjubi Blavi!"

Na puho pa ga potegnili,
 nato ga še pomor spravili,
 kjer se hitro preobleče,
 na led pa kdaj vci neče.

16. Vosiilo.

Le prej ko pride junst,   Traven glaika vina
 ki je „marten skol ust“   veselje naj prihima.
 prišel bo Tvoj god,   A pari, da zgodilo se Ti ne bo tako,
 ki naj vesel bo vsjevod.   kakor se je meni lani blo.

„Ko ptičica pogrivala,
 pri pravnem glaiku sevala.“

17. Limska.

Ko pničica predi rime,
 tu in tam se rigne,
 posije ljubo solnce,
 ki veselo se ga ljudje.
 Otroci bi veseli,
 ko ptičice zdaj peli.

16

At ker se tisti čas
je daleč proč od nas
se solnce kmalu skriva
ljudi pa žalost vse oblije

18. Pustni torek.

Šlo pustni dan so skirajo
maskerade, da masirajo.
Po vasi od hiše do hiše
jih dolga vrsta popisše.

Eden ima rne hlače,
nos pa takšen, ko pol pojnjske krače
Drugi se je pa navširal
kakor li na voj masširal.

Zar jem misljam phori phno proci,
bi li sibi?

Imela pa sem se odločil: Pojdem!

Na glavo dam čelado.

Poščem hitro dolgo brado.

V podstrežju najdem stare suknyo,
raztrgano imela je na hrbtu luknyo.

Kato jo oblečem, naraj v kuhinjo stečem
Maskare popri sosedu, kjer so ravnopri pledu.

Zar se vramem palico v roke
pa hajdi med vaše stroke.

19. Koščilo mojinau botru.

Četrttega novembra dan
spominja se Vasimendan.
Tidelke kmet, si vse pospravlja,
na dolgo kimo se pripravlja.

A predno snežica beli
poljano vsa pokrije
v prathu je zapisan
god Karla Boromije.

Že godu Vasim vsu najboljše
preče mnogo Bog vam daj
in enkrat priti
v sveti raj.

20. Celjski grad.

Kak popihca,
teško diha
v Sent Jurja
pelje nas.

O lepo Celje,
nas popelje,
kjer v bližini
na višini
parvalina, stara
v srak stemi.

Že se bil je
grad ponosen
si ga kupil
bogati je gospod,

ki naselil se je tukaj,
ko je prešel prejšni rod.

Čeljski grofje bogateli so
na racim prodložnikov.

Bli bogati so
so ko skrati,
so imeli
sto gradov.

Toda preča
je opoteča,
vzela Ulrika,
grofa radnjega.

In tako
je bilo konec,
preče Čeljske
praven konec.

21. Vjeseni.

Perje rumeno
iz dreva odpadla:
Z listjem pokrita
sta gora in livada.

Zabolke hruške
doronilo so re,
kmet si pospravlja
pijačo v sodi.

A vrabci in škornji
prepevajo zdaj,
trgater je tukaj
robati je kaj.

In kostanj je dober
na saj je si krel,
probra ga deca,
le kdo ga bo jel?

A preden pokrije
pnevec poljano
imeti kmet mora
orimino vsjano.

22. Vóscilo.

Eden pedemdeseti god
dal Vám viáhat je Logrod.
Da bi se pi radovali,^z
dvajset let ga pi praznovali.'

Da bi zdravi bli,
to Vám vsak síli.
Mnogo let Vám da naj Bog,
da b. se praznovali god.'

23. V gordu.

Stj neki dan v jeseni
 sem v gordii se prodal.
 Da tamkaj bi ušival
 tihote gorda val.

Ko lovec plen
 si svoj sagleda
 takrat puška poči,
 da sajci nič ne skoči.

Po drevesu verveca plaka,
 ker lačna je kot sama sraka.
 Tamkaj lovec išča sajce,
 in psi jih gonijo še gajce.

Ko se sapja rahla
 med drevesi šepetava,
 listje prelo dol iz drevja
 tiho naletava.

Tam pod klancom,
 kjer protoček šibori,
 tamkaj je prijetno
 v hladni sencici.

24. Voščilo ota.

Zuhii, zuhii,
je julij tu.
In god vesel
bo Vaš prispel,
k nam, dragi ota

Ovrite se na jablana,
vse ptičice lepo pojo,
vse ptičice pa god pojo
Vam dragi ota.

Tam jadravo
oblaki beli
radi semkaj bi dospeli,
da Vam voščijo, pa god
Vam dragi ota.

Za pa vse
najboljše
Vam šelim,
ko pa miro tu sedim
Vam dragi ota.

Sprijemite prisrčno pozdrav
iz isto nernatne daljave.

spesnil v drugem razredu, star 9 let. ^{Jouko.}

25. Koline.

Koline so.
juké, juké!
četrto noč
pro svinjo gre.

In glas razlega se,
ker svinja krega se
močno od sek bica,
da gre ji kri od srca.

Priguljejo jo ven,
pro nemško pravo ščen.
Jo vržejo na tla,
je svinja bicala.

V brano jo ravljajo
in kropa gor nalijejo.
Ostrizijo sčetine
si pride ponje Tine.

Če noč pripravljena je
mobar drži ga si,
prav hitro jo sabode,
da svinja glavno gode.

Mesar ja razdeljuje
in vedno peti kuje.
A kuharica čaka si
na drobovino jetre.

24
Kdo vse je in gotovo
večerja se prične,
pač kuharice celi dan
ra to so delalale.

Zdaj na pdravje
gospodarja,
da li k letu
nas prabil

Na miro pride juka
a poleg hlebec kruha.
Kto to je in popravljen
je drugo se pripravljeno.

Na koline
klati svinje,
na veselje
jesti selje.

A vince, vince,
to je glavna stvar.
Brez njega spravov
ni nikdar.

Se na pdravje vse družine,
ki redili so te svinje,
da li dolgo se živeli
vsako leto furci imeli.

26. Voščila porimi.

Nastopila je	vesela je	Voščila pada
starka pima.	hot mlado rube	bi pa god,
je sključena	in jšče, da bi	da vsega dal
a nake nima.	našla Tebe.	bi Ti Gospod.

27. Limsko voščilo.

Porimi veselo je	„Bog Te ohrani
imeti svoj god.	premnoga šč let,
Zemlja je trda rato,	tukaj nov semlji
da glas se odbija v rebo:	prav srečno svet!“

28. Pomladno sošilo.

Za jurčnik krajov
 priskakljala
 v Gent Jur
 penica mala.

"Bog čas rivi
 mnogo let,
 v sreči rdravju
 še rivot."

Za ir seca
 je kapela,
 kolikor je
 moči imela:

Jar pa isto
 kam pronaoljam
 kot je pula
 ptičica:

"Polne večje
 slate sreči
 zin pa rdravja
 trdnega."

29. Vstajenje.

Vstal je Kristus
božji sin.
Vstal od smrti
ix pečin.

Smrt ob moč je
prekel stit,
radela ju je
božja srd.

Velikasten
kdaj je ves,
Bog, ki prišel
je k nebes.

O jagrje božje
daj nam kdaj
svoj blagoslov,
pro smrti raj.

30. Divji lovec.

Tam v grmovju
penca pleše. -
To ni penca
lovec krese.

In na rami
na vretenu
nosi puško,
divji lovec.

V^o biloga
 prna skoči,
 lovcu dirjem
 puška proči.

A pa njim
 pra logar teče,
 bil je priča
 lovca preče.

Proti domu
 gre vesel,
 da je lepo
 srno vjel.

Pri kupaču
 love rdač,
 miho gleda
 ves ta kraj.

Za paprejo
 v temnico,
 ker ukradel
 je prnico.

31. Golški^u vetru.

Golški vet
in grede v
vi v osele
naše ste.

A vi ne veste
nič o tem
kako nad
vami krije.

Porimi
ko raspite,
vas beli
sneg pokrije.

Poleti in jeseni
nam dajete pa vse
karkoli poželati
nam hoče si pre.

32. Vse mine.

Kakor večerna zarja,
ko polnoč skrije se.
Tako življenje našo
človeško kratko je.

Stej rožice na polju,
prelepo cvetejo.
Lado narje plana
in vse potrebojo.

Lij ptice pod nebom,
 veselo širgole.
 Spustijo se na zemljo
 na mastne limance.

Tam vidiš lepe kraje,
 umes pa polnine gaje.
 To preminulo bode vse,
 takina bošja volja je.

Tu glej stolidne hraste,
 mogočno rastejo.
 Nastanejo viharji,
 da vse polomijo.

Zapomni si: "Vse mine,
 en čas se imaš spomint.
 Potem pa tudi teh ni več,
 je stara pravica: Vse bo preč."

Pisana v četrtem razredu.

33. Košilo.

Pi nas je še rima
 kakor drugod.
 Vselej spomladansko
 krasi naj Vaš god.

Čeravno je vreme
 prineslo snega,
 na topleni pripeči
 jo pijemo ga.

34. Jožefovo voščilo.

Sedaj, ko odhajati vidimo simo,
 h godu veselja, radosti ičimo.
 Ker rešen je travnik, pisan je svet,
 god Jožef sveti rdaj ima spet.
 Da mnoga odhajali bi še godov,
 naradnje pa prišli v nebesa pod hrov.
 Veseli pozdrave, dav križa bo proč,
 in mnogo kaj drugega, boljšega več.

35. Poletje.

čas poletja,
 doba svetja
 blika peje.

Kir radosti,
 veselosti
 tukaj je.

Moč toplote
 in govkote
 čuti se.

Ptice mile	Paste trava,	Vse porivlja
so gnedile	je jo krava	in usivlja
in glasno prepevale,	radovoljna je.	moj privede mlade.

Večelimo se!

A ričimo ne.

Bog je vse to dal.

36. Spomini.

V onih slatkih časih,	Kečelo in postkočno
ko sem še majhen bil,	okrog podil sem se.
takrat sem se veselil,	sem živigal in prepeval
tedaj sem srečen bil!	stroške pesnice.

Le vstal sem jutraj zorno,
 kaj to mi bilo je?
 Sem vedel, da na miru
 me rajtik čaka še....

In molil sem naprej:
 "Bog mi nove klačiče dej,
 da kupi mi jih oče,
 pa naj kjerkoli hoče..."

In molil sem molitev,
 molitev jutranjo.
 Na mamico sem smislil
 in molil sem za njo.

Pri mnogo se povedal,
 za meni se ne sdi,
 saj vsakdo je mislal
 vso prico mladik dni.

Bo rlati časi bili,
 ah, kje so ti sedaj?
 Ne bom jih več pričakal,
 naj čakam vekomaj!
 Spisana v četrtem razredu.

37. Kosčilo.

Juen se poslaavlja
 se dalje odpravlja.
 Pihaja je rima,
 ki cvetja nič nima.
 Pred durmi je Kaš god.
 Namesto cvetic prav
 častitke sprejmite,
 da v zdravju, veselju
 sto let doživite!

38. Izlet na Rípnik.

Zdaj na cilju smo izleta,   Vendar bridki so spomini!
 kamor smo podali se.   Ker v davni, so davnini
 Tu je Rípnik stari grad,   naši dedi tu plakali,
 kamor gre izletnik radi.   za graščakom pest korali.

Vrhove imeli so dovolj
 prvo trgala je bil
 radi krutosti gospode
 in krivice beričevih.

Potem se je graščak priselil
 v ta novi, nedostopni grad.
 Od tu podložnike je vladal
 in nasprotnike krotil. —

Koliko truda so imeli,
 da so kamenja navozili,
 koliko irtov so imeli,
 da so grad postavili.

In ob teh nernosnik muckah
 zamislil se je kmet naraj,
 ko bil še čisto je svoboden.
 Ali bo svoboden še kdaj? —

Prešla je tujčeva oblast
 njegova doba je končana!
 In od gradu, kjer so kmetje, robovali
 ridovi piri so ostali.

39. Zaton.

Solnce rahaja	En pam le trenutek	Ker kakor se hitro
na daljno goro,	in solnce se skrivi.	solnce je skrilo,
mrak se nastaja	En bridek občutek	in isto bržino
inočilo se bo.	sreči mi zalije.	spušte me v gomilo.

40. Kmet in darkar.

Kmet je šel na darčarijo,	Rekel je: „Ubogi kmetje,
da bi darke poravnal.	kako vas davščina teri.
Darkar pa, ki je pijaren,	gospoda treba bo pobiti,
se je v pogovore podal.	ker se brez truda tak mami

Kmetu pa je bil prebrisan,
 zato brž besedo mu preklini;
 reši: „Kmete treba bo pobiti,
 gospoda sama potem pogine.“

11. Stvoletna.

kmalu bo prišlo
 k nam novo leto,
 tisoč devetsto
 trideset peto.

če bil bi jaz kolednik
 bi voščil še vi,
 da v novemu letu
 naj kvara bo prvi.

če bil bi jaz pesnik,
 bi rabil voščilo,
 da leto privedaje,
 prav prečno bi bilo.

Toda nisem ne viter,
 ne pesnik poznani;
 koledniku slični
 sem menda najmanj.

če bil bi jaz viter,
 bi prišel sam k vam,
 vam voščil veselje,
 v Ameriki tam.

Pa vendar vam pišem,
 kakor pač znam,
 v skromnih besedah
 rad voščil bi vam.

Da v zdravju veseli	Naj kriza še mine,
ki dolgo živeli.	iz sveta naj izgine,
In še mnogo novih let,	da v novemu letu
dočakali na svet.	bo sreča pri nas.

42. Pitem o pijanem.

Ko bil sem še jar mladih let,
 je bil pijanec sosed kmet.-
 Je zgodaj rjutraj dom razustil,
 nad reno kletov sto izustil.
 Potem pa v pivnico je skočil,
 da buči bi grlo si ramočil.
 Pa pride k njemu star pajdaš,
 ki rad ga rvene marskter glavi.
 Pač lepo se mu prilikuje,
 da sosed vedno bolj plačuje.

Tako sta pila celi dan,
 večer je sosed šlo pijan.

Domov ponoči kolovrati,
 keni zdaj gorje stokratu.

Šlo dedek pride pa domov,
 ko pride pod svoj rodni krov,
 tako razbija in rokni,
 da cela hiša se maji.

To se dan po dnem ponavlja,
 sosed svoj denar spravljaja.

Žena vedno je trpela,
 on pa pil, pa kar brez dela.

Ker je mori kar pil v denarjem,
 je dom zelo bil ranemargen.

Žaman se žena trudi, peha,
 na hiši rebra kaže streha.

Za oglom polno je smeti,
če v hišo stopiš te duši.

V smeteh pedmero je otrok,
Pa kakšni so! Oti moj Bog.

Raztrgana na njih obleka,
da komaj vidiš v njej človeka.

Vse kote v hiši prah saginja
kar te na hlev najbolj spominja.

Tak bil je tvoj dom, soseda:

En kupa smeti, pa prarna skleda:-

Ko je kmetijo bil prevrel,

je pridno sidati račel.

Ko nov je še imel svoj hlev,

obilno piti je račel.

Sedaj je cel hlev prazen,

nijancu pač gre vse naraven.

44
Potem mu žena je ušla,
ker več ni mogla bit' doma.

Pri sosedu je ostala,
s njim pa se je točevala.

On še bolj kato je pil,
da bi jesa potopil.

Žlod mu je to misel sprožil,
da s sosedi bi se točil.

Je enkrat smagal, pa izgubil,
pri tem seveda mnogo-pil.

Potem je rekel: „Lemu pa gozd stoji!“

Da se vareka, če denarja ni.“ —

Kadar pa bo pip še prazen,

kadar gorđa nič ne bo,

takrat pojde vse naraven,

on pa ríjen reveš bo.

43. Nekvalcičnost.

Ljudem najdražja reči   Kadar polje lije toča,
 porimi je topla reč.   se ljudstvo k Bogu priporoča.
 Ko rime već in mraka ni,   Ko pa se nevarnost mine,
 jo vsak brez hvale zapusti.   nihče nič zahvale ne rine.

To grda nekvalcičnost je,
 ki jo imamo mi ljudje.
 Ljubimo, kdaj rabimo,
 potem dobroto rabimo.

44. Sonet.

Okrog oglov naše hiše,   Smerinke v praku se igrajo,
 danes huda burja piše.   s vetrom dirji plus imajo.
 Veter staro drevo maje,   Mraz pritiska tako zelo,
 da smo vsi v hiši raje.   da se nam ptice smilijo.

Zato smo rajši vsi v hiši
kujajo pa nam v iho piši,
saj mi preči toplo je.

Saj kmalu sima bo minila
potem pomlad se bo vrnila,
tedaj prijetno vreme bo.

15. Koščilo za god.

Želimo vam:

Da v zdravju veseli
bi dolgo živeli.

Pri ajdovih šganicah
in sladkih gobancih.

Pa vedno v slati, sruči,
za mizo in pri peči.

Pri glatčku vina
magar' je črnina.

Kapisa nov Rifniku belega dne.
(ta datum pa pisec ne ve.)

46. Kriza.

Kriza je rajla celi svet   Kdor pa vino prideluje,
 najbolj trpi seveda kmet.   ga še kriza tare huje:
 Ne more denarjev dobiti,   Stroškov mnogo, nič prodati,
 da mogel izdatke bi kriti.   to je gorje, gorje stokrati.

Če vole debele kmet proda   Ničvari svoje cene nimaa,
 le malo dobička v rjpu ima.   a če še pride pa uima:
 Če jih proda po tri in pol   kivaral pogine, toča sluje,
 ostane komaj mu ra sol.   kmeta res obup raliuje.

Ludno je na svetu res,
 vseh ljudi pričudna smes:
 Kmet brez haska najtrpi,
 gospoda brez truda se masti.

Želimo vam:

Parnike veselo, vino ali irabelo,
pisanke debelo. da b' le dober tek imelo —

Prav velikega kolača, želel sem vam mnogo,
ki se ga josti sploča. dal nisem vam nič.

Prihor rudičih in belih žato oprostite
ter radosti polnkelih sem pač nemanič.

Blagoslovljeno svetiškopliu, Sprejmite pozdrave
ki se mu tudi gnyat reče. od svojega vnuka,
Na dobro to jedajo, ki večkrat v visave
pijte tudi se pijajo, veselo rauhka.

48. Vročila.

Želavje in srce,
veselost snov
naj Vsemogočni
tam k godu poda.

49. Zelodu.

Prej pomena tu ložiš
ti k'elod, hrastov sad.
Majhna stvarca somi kdiš,
pa vendar - nisi tak.

Ojaski hrast posekam bo
in razdeljen na dele;
porabljen v razne vrste bo;
v k'elostno, v seke.

Je tebe krasitlo bo drevo,
drevo mogočno in visoko,
ki svoji roji bo na stran
pastoralo na široko.

Nekaj ga bo za dva šlo,
da se bomo gredli
in da dobro kuhamo
hrano bomo imeli.

Črna gora.

Lahaja se daleč, vzdaj solnina detela,
 Ki pot se je moja v žirjenje začela,
 Triguje se k nebu ^{tam} gora zelena
 na svetu mi lubja mi gora nobena.
 Črna vrh je bukovi listi krasijo
 pod vrnošjam pa jablane črnsje cvetijo.
 Črna solinik bregovik od južne strani,
 pa nam trta sladkega grozdja rodi.

Tisoč in tisoč let, bujja ragarja ^{sel} pr goro,
 a gora se buji ne vhlanja.
 Le trša postala so ~~rebra~~ zelena njena slemena
 belijo se v solnce rebra zelena.
 Mirno žirjenje, pod goro je klilo,
 delo je pridne ljudi razvesdilo,
 Čmeli smo dosti kruha in vina,
 Presrečna je bila mnoga družina.

Ali rečeno preveč, biv kosček je raja,
v bregovih zelenih - takole v sred maja.
Dolinci, meščani hodili so radi
uživat lepote svetoče pomladi!
Zvečer pa na vasi ubrano in milo,
se netje je fantov oglasilo.
Ohako rahllo so odpirala okna dekleta,
ohako so bili lepi večeri z madleta.

Hudo te je gora troj
Hudo te radela je gora troj svet!
viharji razgnali so nos daleč med svet.
Zvečer zatopimo se v sanje
pogosto kar iblem se v sanje.
Kes srečen doma se nahajam,
po trojih se logih sprehajam.
Daj Bog, da to kmal se izpolni,
kar sanjam vse dni in noči!

iz njega rebro mu iz strani
iz njega Eva naredi
tani! ¹⁹ Izbrani se, Adam,
ker tožil si, da si sam,
Glej, le-ta prelepa darva,
to je tvoja žena Eva.

In Adam ves ^{presenečen} presenečen
je objame rajsko srečen,
in tako se danes Adami
niso radi dolga samsi.
In tako se danes človeške Ewe
niso radi samske reve.

Da resnice trdim zvesto,
glejte ženina, nevesto.
Bog je zakon blagoslovil
in mu varstvo zagotovil.

Pratorska.

Ko je Bog Adama ustvaril,
um in voljo mu podaril,
sti bil srečen revček v kraju,
pa šepoval v najlepšem kraju.

Ko opazal je prirodo
čutil čudno je usodo
Telen hodil skozi to
Ptelinček s svojo puto.
Škaro pasel se voliček
In skobilico konjček
Pa narodehal je Adam
Revček, jaz sem pa lesam.

In ta vzdih je slisal Bog
pa da reši ga nadlogi;
Da Adamu trdo spanje
in ko ima najlepše sanje.

Ko moral se v igred spet vrne v življenje,
odeta boš gora spet v novo zelenje.

Udmerjali bodo od vriska bregovi,
k vrncjo k tebi se zvesti sinovi.

Osprejmi me gora
rde skoraj v svoje naročje.

Ija v hišico belo, na solneno pobočje!

Ko te gora je burja, vsa izklesala -
se iz nami usoda je trdo igrala.

Čak maenkrat pa priplul je črni oblak,
tomirno življenje ragnil je mrak.

Če je se je v bele domove ragnalo,
kakor kmet ržito, tako je ljudi presjalo.

Pregnalo je iz grudice, rodne družine,
šla iz gelim življenjem, je v hladno tujino.

A prišlo je še hujske - za svoje misljenje,
pet bratar - zgubilo je svoje življenje.

A drugi odšli so križem med svet,
za svoj barni kruhek tyret.

Ukar nas je fantov še mlajših ostalo,
to vse na vojsko so nas pobrali.

Ko prišel sem enkrat iz tuje dežele,
preživeti sem hotel dneve vesele.

A ne samo, da čas je presedel sosede
po lesu obračal sem svoje poglede
Čim hjer je prej sumelo doletno bukorje,
porobe sem našel in revno grmorje.

Če polja sem videl, da manka delavnih rok,
pač manka luberni jim rvestih strok.
Če teta na brajdi sem vidu, da peša
ko nege vera čer pagraša.

Ko takole po svetu potujem —

Če go povest in trojkih strok premišlujem.

L. J. S.

Iffordheim 7.3.1943.

Draga sestros!

Let so jo povrnilo
net obhajaš imendan
Zad bi sestra, ka voščilo,
spet roko ti podam.
predalec si od kroja,
ker se bratec Troj mahaja!
Mlado jutro mi je ostalo,
solnce karho posijalo.

Dal sem solnceu naročilo,
ko pripelje se črez Tolje
slednje jutro ti obilo
siple karhov dobre volje.
Bog pa h temu naj doda
da ti steca raste zdrava
naj ti srečno, kar se da,
čoln življenja dalje plava.

Struga naj bo polna vode
naj se zarlato žito malje,
da so polni vse pasode,
mlinarici na veselje.

Želji, da se dobre volje, zdravi vidimo enkrat
vse najlepše, vse najboljše, h godu ti želi Troj brat —
Tosko.

Trusija 4/28 1943.

Dragi ate!

da pragu stojim -
Ka mano mladostne so sanje;
pred mano leži razdejanje,
Počas gotovo se bližamo tja
kjer svinec in žveplo beredo imar
Usoda kak trda si ti
na moje mladostne dni.

skametu orati - kositi -
zdaj moram, puško nositi.
Že slišim grmenje masin
ko trusijo, stoh nebroj bobcin.
Ob prošnji bi postal
do ota in mame, ne bojte se ^{zame}
ne bojte se zame.

Oklepa mi leta potekajo zdaj
Krog in krog mene ^{z moj} razcevrta se
A jaz je ne uživam jaz hi sem hmet.
Da polje domače me vleče orat
in tisto gojiti si želim v vinograd -
domačih - te spet počastim.
Ok njivi se gre detelja v svet
oh kako bi mi odrezala kosa ^{spet}

Taj nosim, praxim Prezjanshod parij
hi tolikanj jo vedno častijo -
kaj ona očuva življenje mi mlado
hi mirnihiš dni, bi dočel ^{la} rado,
Omajnik kakosi želim, da vkrilil
domačih - te spet počastim.
Blad večak ^{stečno} minuto bi to
da, ate in mame, pod ^{ko} tam
ok lepšega nihdo mi ne da
samo, da najdem kaj zdrava
doma.

Rusija 13/2 1944.

Ja mravnih dni.

Trijatelj si moreš predstavljati to
kaj pomlad bi bila brez toplega sonca,
kaj cvetja in bujne rasti bi ne bilo
kaj stroodstvo bi delovalo temo do konca
temu primeru je sušenstvo dni,
kaj enega žaraka ki svetil bi mi.

Dve leti čez 20 sem komaj končal
za čez nasmejati se bom več in znal
In veš mi je fontanški v gelu obstal,
čemu naj bi bil pel - čemu naj bi bil vesel,
Slovenskega roda najbolše sinove
v mravnih razgled je med štiri vetrove
Trijatelj mojih očino.

In bič zaviktel je nad vsa domovino
kdo mi hotel lažje njegovih vjetih
to mogoč od puškine hrogle umreti:
ve leti čez 20 sem komaj končal.
za čez nasmejati se ne bom več in znal

Domovina, domovina, moja mrtvaška si prti -
Inarod, moj narod obsojen na smrti.

Č. Č. Č.

27/3 1979

Slovenin.

Kaldski Mariji!

I Kaldskij da gori ravnice ravnice lep ravnice,	I že naši šteti hodili so radi,
Med hribi razlega srebrni se glas,	da goro h Mariji v obisk
da goro nas valja sto melodijo	Tako naj potomajo mladi
Prosit in hvatit Marijo sakh čas.	Ki polni so bnevi preiskusenjin ^{stih.}
II da goro nas valja sto melodijo	III Jaz tudi med Kaldskih romarji ^{sem se pa}
Iz hribov doline procesje hitijo	da gori ravnice tak milo prajo,
Vseh sabo svoje tešave nesoč, In prosijo Kraljico Marijo	Da daleč, predaleč ^{mati}
Naj ona pri sinu izprosi pomoči	Ki opdi mes srečno na goro svojo.

V

Podpiraj iskreno ti naše molitve,
 Vseh hi roztapeni smo križem sveta,
 Izprosi slovenskim strokom vernitev -
 Da v Troje svetišče potomamo spat !!!

Karalo.

Zaporedna številka	Ime pesmi	Stran	
1.	Pijanik	3.	Skoval, pesnice, II. parada.
2.	Mojnik	3.	" " " "
3.	Noi in dan	4.	
4.	Veverica	5.	
5.	Po rimi	5.	
6.	Gromladi	6.	
7.	Poletje	7.	
8.	Vijolica	8.	
9.	Kmetški stan	8.	
10.	Kje je lep?	10.	
11.	Oti rimi	10.	
12.	Košilo (mojemu očcu)	11.	
13.	Vse je sneženo	12.	
14.	Miklavčeva	12.	
15.	Dranje	13.	

Številka

Ime pesmi

Stran

16.

Voščilo

15.

17.

Zimska

15.

18.

Pustni torck

16.

19.

Voščilo mojemu botru

18.

20.

Čeljski grad

18.

21.

V jeseni

19.

22.

Voščilo stari mami

20.

23.

V goru

21.

24.

Voščilo atu

22.

25.

Koline

23.

26.

Voščilo prijimi

25.

27.

Zimska voščilo

25.

28.

Voščilo g. nadučitelju

26.

29.

Vstajenje

27.

30.

Dijji lovec

27.

31.

Sobnemu vrtu

29.

Zagledna številka	Ime pesmi.	Stran.	
32.	Koe mine	29.	
33.	Vosčilo	30.	
34.	Zajeva ^v vosčilo	31	
35.	Poletje	31	
36.	Spominu	32	
37.	Vosčilo	34	
38.	Zilet na Rifnik	34	
39.	Zaton	36	Objavljeno v „Našem domu“
40.	Kmet in daržkar	36	
41.	Novoletna	37	
42.	Pesem o pijancu	38	
43.	Nekredničnost	42	
44.	Sonet	42	
45.	Vosčilo za god	43.	
46.	Kruza	46	Objavljeno v „Bardi“
47.	Velikonočno vosčilo	45	

Zaporedni številka	Ime pesmi.	stran.	
48.	Koscilo	46	
49.	Zelodu	46.	
50.	Slovenski domovini	48.	
51.	Bodi znakovin.	50.	Objavljeno v Našem domu
52.	Koscilo stari mami	52.	
53.	Moje misli	53.	Dne 13. XI. na prosv. tiskari.
54.	Nič novega	56.	
55.	Krepenece	57.	
56.	Za starih castov	58.	
57.	Ob novem letu	61.	
58.	Zdravnica od trsov	62.	
59.	Moj spomin	63.	
60.	Triba Koroških Slovencev	64.	
61.	Iustu	65.	
62.	Sonet	66.	
63.	Balada o sv. Antonu	67.	

Копиредна
станка

Две песни.

Стан.

64.

Заклети гравиак

69.

65.

Суменије бростов

73.